

raadet, hvor dette maatte anse saadant for heldigt, forhøjes til 4, saaledes at mindst 2 vælges udenfor Sogneraadet. Mindst 2 af Skolekommissionens valgte Medlemmer skal i saa Fald være Familjefædre eller Enker, som har undervisningspligtige Børn, idet dog Genvalg kan finde Sted, selv om den Paagældendes Børn, naar Valget sker, ikke længere er undervisningspligtige. — Her er det jo udtalt, at Kvinder kan blive Medlemmer af Kommissionen, og hvorfor ikke benytte denne Ret! Nu da Skolerne i Henshold til Tuberkuloseloven skal holdes aldeles rene, og Skolekommissionen skal have Tilsyn med Rengøringen, vil det jo være en Grund mere til at have Kvinder med i Skolekommissionen, eftersom de, ligesom Madam Schmidt i „Genboerne“ jo har særlig Forstand paa „Vask og Renlighed“. Mange Steder undervises der jo i Haandgerning af Lærerinder, og disse Arbejder maa det ogsaa være godt at have Kvinder til at bedømme, hvormed ingenlunde er sagt, at de ikke ogsaa kan bedømme den øvrige Undervisning.

Men der er særlig Grund til at slaa til Lyd for at faa Kvinder valgt ind i Skolekommissionerne, thi adskillige Steder viser Sogneraadene sig utilbøjelige dertil, idet de mener, at Kvinderne helst maa blive hjemme ved Husgerningen. Jeg mener derfor, at overalt hvor der er Kredse af „Dansk Kvindesamfund“, bør der ske Henvendelse om denne Sag til Sogneraadene, men det var ønskeligt, om det ogsaa skete mange andre Steder, thi Børnernes Undervisning vedkommer da i højeste Grad Kvinderne, og hvis de ikke skønner paa den Valgbarhed de har til de smaa Raad (Skolekommission og Menighedsraad), faar de vel næppe Adgang til det større: Rigsdagen.

Ørslev Præstegaard, 11. Oktober 1905.

Aage Møller.

## Vielsesritualet.

(Fortsat fra forrige Nummer).

Lad os tænke os en ung Mand og en ung Kvinde, ideelt anlagte, som vil finde den reneste, skønneste Form for Samlivet mellem Mand og Kvinde, vil finde Guds Mening med Ægteskabet. Lad os tænke os dem hildet i den Fejltagelse, at de paa dette Punkt kan finde *Guds Mening* i Apostlenes Breve. De slaar op i Pavlus' 1. Brev til Korintherne 7. Kap. 1., 2. og 9.

„1., 2. V. — Betræffende det, som I skreve mig til om, da er det et Menneske godt, at han

ikke rører en Kvinde; — men for Skørlevnets Skyld have hver Mand sin egen Hustru, og hver Hustru have sin egen Mand.

9. V. — Men kunne de ikke afholde sig, da gifte de sig; thi det er bedre at gifte sig end at lide Brynde“.

Vil virkelig de Kristne sige, at det er det Svar, Kristendommen giver paa den unges Trang til at finde den højeste Form for Ægteskabet? Er det kun for Bryndes Skyld, at Mand og Kvinde slutter sig sammen for at leve Livet med hinanden? Hvor bliver den aandelige Side af Ægteskabet af? Slaar de saa op i Pavlus Brev til de Efeser 5. Kap. staar der Vers 22, 23 og 24:

„I Kvinder! være eders egne Mænd underdanige, som Herren; thi Manden er Kvindens Hoved, ligesom og Kristus er Menighedens Hoved, og han er sit Legems Saligfører. Men ligesom Menigheden er Kristus underdanig, saaledes skulle ogsaa Kvinderne være deres egne Mænd underdanige i alle Ting“.

Mandens Forhold til Kvinden sammenstilles med Kristi Forhold til Menigheden! Er dette ikke forargeligt for Nutidens Kristne, saa ved jeg ikke, hvad der er forargeligt! For den, der bekender Kristus som Guds Søn, er Forholdet mellem dem et *Tilbedelsesforhold* som mellem Mennesket og dets Gud, og *intet Forhold mellem Mennesker indbyrdes bør sammenstilles med dette*.

Og dog er indtil for c. 8 Aar siden alle Ægtefolk blevne tiltalte paa den Maade, og kun meget lidet bedre er det blevet i det gennemsete Vielsesritual; men den forargelige Sammenligning med Forholdet til Kristus er dog bortfalden, idet man har valgt 5 første Vers af 3. Kap. i Peders første Brev. Maa ikke den tænkende, selvstændigt udviklede unge Kvinde forarges og oprøres i sit Indre ved i den højtideligste Stund i sit Liv at blive tiltalt med jødisk Formaningstale, som udgives for at være Kristendom?

Hvorledes er da Vielsesritualet blevet til? Det er simpelthen *Mænd*, som vilkaarlig har udtaget disse Ord af Apostlenes Breve til de første kristne Menigheder og sat dem ind i Vielsesritualet. *Mændene* har jo ordnet hele Samfundet uden nogen Sinde at tage *den halve Del af Menneskeheden med* i Arbejdet. Saaledes har de ogsaa ordnet Vielsen uden at tage *den ene af de to*, der skulde vies, med paa Raad. Men nu er den Tid kommen, da vi Kvinder ogsaa vil have Lov at sige vor Mening; og nu er vi mange og bliver daglig flere, *som kræver, at Ordene om Kvindens Underdanighed skal udgaa af Vielsesritualet* og erkendes for det, de er: Ord af et Menneske, der var bundet i sin Tids Aand, og ikke opstilles som Guds Ord! Vielsesritualet, *maa* forandres! Det er Grundlaget og Støttestøttet for den, paa en østerlandsk Opfattelse, hvilende